

Danmark starte en lejrkultur og etablere lejre i Saharaørkenen, hvor vi kunne sende asylsøgere ned.

Det er efter min mening afstumpet til det skræmmende. Jeg synes næsten ikke, at der kan bruges for stærke ord. Det er afstumpet til det skræmmende. Jeg synes, det er pinligt, at folketingsmedlemmer deltager i en debat på det niveau, og man kunne have lyst til at spørge: Dækker det virkelig Venstres holdning? Jeg vil nægte at tro det, i hvert fald indtil videre.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord om Amsterdamtraktaten, hvor der for Socialdemokratiet er tre grunde til, at vi siger ja:

Med traktaten er der skabt en enestående mulighed for at få flere lande med i et forpligtende samarbejde. Det er vigtigt for freden og sikkerheden i vor del af verden, det understøtter opbygningen af demokratiet i de nye lande, og det er afgørende for såvel deres som vores velfærdsudvikling. Udvidelsens perspektiv er i sig selv nok til et ja til Amsterdamtraktaten.

Dertil kommer jo, at traktaten på en række afgørende punkter er bedre end det nuværende traktatgrundlag. Det gælder miljøet, beskæftigelsen, forbrugerbeskyttelsen, respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af svig, større åbenhed, og det er ikke mindst gennem en dansk indsats, at disse klare forbedringer er kommet med.

Og den tredje grund drejer sig om forbeholdene, for er de opretholdt, sådan som det blev lovet? Ja, jeg tror, jeg vil nøjes med at citere professor Hjalte Rasmussen, der for nylig udtrykte det om forbeholdene på følgende måde, idet han sagde, at vi ikke har tabt en eneste sten på gulvet i forhandlingerne om Amsterdamtraktaten; tværtimod er det lykkedes at gå fra en juridisk hybrid og til god, gedefri traktattekst. Jeg tror ikke, det kan udtrykkes ret meget klarere.

Folkeafstemningen kommer den 28. maj næste år. Der er lang tid til, men vi ved jo alle sammen, hvorfor der går så lang tid. Det er mit ønske og håb, at debatten frem til afstemningen må blive åben og reel, og at den frem for alt må basere sig på faktiske forhold og ikke på myter.

Det samme håber jeg om den forestående folketingssamling, og det gælder også den helt aktuelle debat om justering af omsvinget, som jo finder sted i dag og i de kommende dage. Jeg håber, at også den debat må foregå på et seriøst grundlag, og at partier både til højre og til venstre for regeringen er parat til at tage ansvar,

når det kommer til stykket, i stedet for at forfalde til almindelig populisme.

Efter de første reaktioner har alle nu haft lejlighed til at sove på det. Alle har haft lejlighed til at besinde sig, og heldigvis har vi det jo sådan, at åbningstalen er om tirsdagen og debatten om torsdagen, så der er tid til at tænke sig om. Jeg håber, at denne besindelse også vil komme til at præge debatten i dag.

Formanden:

Der er nu bedt om 17 korte bemærkninger.

Og da vi nu er kommet ind i Folketinget igen, skal jeg lige minde om spillereglerne. Ideen er, at vi har korte bemærkninger a et minut. Efter fire korte bemærkninger får ordføreren, til hvem de korte bemærkninger skal være rettet, to minutter til at svare. Så går vi videre til næste omgang fire korte bemærkninger.

Hvis en, der har haft en kort bemærkning og fået et svar, føler en helt ubændig trang til at komme igen anden gang, så kan det ske, men jeg beder meget om, at man lægger lidt bånd på sig selv, og en tredje kort bemærkning tager vi ikke.

Så vil jeg nævne de 17, der er optegnet, med henblik på at se, om vi heroppefra skulle have overset nogle af dem, der har meldt sig. De første fire er hr. Frank Aaen, fru Pia Kjærsgaard, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Jan Kjøpke Christensen. Så er der hr. Poul Nødgaard, hr. Jes Lunde, hr. Tom Behnke, hr. Keld Albrechtson. Så er der hr. Frank Dahlgaard, hr. Aage Frandsen, hr. Arne Melchior, hr. Niels Jørgen Langkilde. Så er det hr. Aage Brusgaard, fru Anni Svanholt, hr. Kim Behnke, fru Margrete Auken, og så er der hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Torben Lund taler om indgreb imod det stigende forbrug. Og i den anledning vil jeg gerne spørge hr. Torben Lund, om det kan bekræftes, at af den undersøgelse, som regeringen selv offentliggjorde i august i år, fremgår det, at arbejdsløse, efterlønnere og pensionister i år har en mindre disponibel indkomst, end de havde i 1996, ja, i mange tilfælde en mindre disponibel indkomst end de havde i 1994. Kan man ikke på den baggrund konkludere, at det næppe er her, der har været et stigende forbrug? Og kan man bekræfte, at den samme undersøgelse viser, at hvis LO-familier og almindelige lønmodtagere har haft en fremgang, kan den tælles i promil-